

Değerli okurlarımız, dördüncü sayımızı önceki sayılarımızda aldığımız olumlu tepkilerin bize verdiği şevkle hazırladık. Coğrafyamızda Amerika'nın bir işgalci olarak bulunuşundan bugüne geçen süre zarfında yaptığı yanlışlar ve bunun doğurduğu sonuçları değerlendiren bir yazı ile başlıyoruz sayımıza. Talha Köse yazısında işgal sonucunda bölgemizde gelişen yeni kümeleşmeleri ele alıyor. Gündemimizi ele alan bu yazıyı okurken Haçlı işgali sonucunda meydana gelen gelişmelerle bir benzerlik kurmadan edemiyorsunuz. Okuyucularımız günümüzü değerlendiren bu yazıdan sonra tam bin yıl önce buralardan gelip geçmiş Haçlılar'ı değerlendiren yazılarla tarihin kehanetini; işgalcilerin önümüzdeki yıllarda karşılaşacakları sonu görür gibi olacaktır. Mehmet Evkuran ise, yine Müslüman dünyaya yapılan saldırıların bir başka örneğini ortaya koyan Papa'nın İslam için sarf ettiği haksız sözler üzerinden dinin modern dönemdeki garip konumu ve 11 Eylül sonrasında dinlerin yükselişini dile getiriyor.

Dergimizde ilk kez yazısı yayımlanan Şaban Ali Düzgün, Haçlı seferlerinin düzenlenişinin arkasındaki gerçek nedenleri sorgulayarak başladığı yazısında bu seferlerin çıkarıcı ve sömürgeci emellerinin Katolikler ve Ortodokslar arasında yarattığı ilişki biçimi; Haçlı seferlerini haklı çıkarmak üzere geliştirilen ve bugün İslamofobia kavramına evrilen İslam hakkındaki karalama kampanyasının ilk ve ilkel örnekleri ve yine Haçlı işgalinin bugünkü işgali hatırlatan özellikleri ve nihayet İslam dünyasında yarattığı siyasi, ekonomik vb. sonuçları; işgalcilere sağladığı yararları kaynaklara dayanarak ele alıyor. Dergimize bugüne dek yazdığı değerli yazılarla katkılarını esirgemeyen Kadir Canatan, Haçlı savaşlarının ortaya çıkış nedenini sosyolojik bir teori temelinde ele alıyor. Haçlı seferlerinin bu farklı değerlendirmesi okuyucularımıza yeni bir açılım sağlayacaktır. Hanifi Özcan ise misyonerlik kavramına felsefi bir değerlendirme ve tanım getirmektedir. Ona göre Hıristiyan misyonerlik gerçekten dini değerleri yaymak amacıyla değil politik ve sömürgeci amaçlar için kullanıldığı için aslında misyonerliğin bu tanımının dışına çıkmaktadır. Aslında Hıristiyan misyonerler dine değil, bu amaçlara hizmet etmektedirler. Bu sayımızda söyleşimizi Azmi Özcan ile yaptık. Söyleşi, İslam'ın ve İslam dünyasının tarih içinde Batı tarafından maruz bırakıldığı durumu ve bin yıl öncesindeki işgalleri, katliamları ve sömürüleri ile yüzyıl önceki sömürgeleştirmeleri ve nihayet günümüzdeki işgal arasındaki ilginç benzerlikleri tarihi olgulara dayanarak ortaya koyuyor. Özcan Hıdır'ın yazısı ise, yağmacı ve sömürgeci Hıristiyan Batı dünyasının bu ilkel insana ait tutumunun, ne kadar başarı ortaya koyarsa koysun ve ne kadar incelirse incelsin, başlangıçtaki söz konusu ilkel niyetini tarihi içinde her zaman koruyan bir bilimsel geleneği; Oryantalizm'i nasıl ortaya koyduğunu ele alıyor. Sonuçta ortaya çıkan yağmacılığın ve sömürgeciliğin bilimsel bir yöntemle yapılmasından fazla bir şey değil... Faruk Saldıran'ın yazısı da bu konuya farklı bir derinlik katarak, Müslüman Hıristiyan ilişkilerinin ilk günlerinden itibaren Hıristiyan dünyanın İslam hakkındaki çarpıtılmış bir imaj oluşturma ve bu imaj üzerinden İslam ile baş edebilme çabasının bitime dönüştürülmüş hali olan Oryantalizm'i ele alıyor. Haçlılar için Haçlı savaşları bir din savaşı bile değildi. Haçlı seferleri sömürgeciliğin ilk örneklerini veriyordu. Bunu en açık bir şekilde ortaya koyan örnek, Katolik Haçlıların Ortodoks Hıristiyanlığa yaptıklarıdır. Haçlıların 1204'de İstanbul'a girdiklerinde yaptıkları, aslında yüz yıl önce Antakya'ya ve Kudüs'e girdiklerinde yaptıklarından çok farklı olmamıştı. Adil Şen, Bizanslı tarihçi Niketas'a dayanarak Haçlıların dünyanın belki de o günkü tek gerçek şehrinde sergiledikleri zulmü ortaya koyuyor. Enver Arpa bize Haçlıların yüz yıl boyunca İslam dünyasında yol açtıkları acılardan, yaptıkları sayısız katliamdan ve yarattıkları yıkımlardan sonra İslam'ın yüce ruhunu yüreğinde adalet zikriyle yaşatan güzel insanlarından birisinin; Selahattin Eyyubi'nin yaptıklarını anlatıyor. İslam'ın hep parlayan yüz akı bu ulu kişiyi, bugünkü Müslümanlar için de izlenecek bir örnek olarak ele alıyor.

Recep Ardoğan yazısında dinden çıkmak olarak tanımlanan irtidatın klasik dönemdeki hükmünü yeniden ele alıyor ve bu hükmün arkasındaki tarihsel şartlara inerek yeniden anlamının imkânlarını araştırıyor. Celallettin Divlekçi, bu sayımızdaki yazısında Cemil Meriç'in dil, düşünce ilişkisi bağlamındaki vurgusunu ele alıyor. Ömer Faruk Köse ise deniz baskınından ve depremlerden sonra Endonezya/Aceh'deki muhtaçlarımıza yardım götüren ve onların dertlerini paylaşan insanlarımızdan birisi olarak gezi anılarını bize aktarıyor.

Bir sonraki sayımız, bir anlamda bu sayımızın bıraktığı yerden konuyu incelemeye devam eden bir sayı olacaktır. Sayımızın kapak konusunu Sömürgecilik ve Yeni Sömürgecilik olarak belirledik. Bu sayı için de değerli okurlarımızın ve yazarlarımızın katkılarını bekliyoruz.

Gelecek sayımızda yeniden buluşmak üzere.